

Pekka Nuottajärvi

Sukututkimuspäivän avaus 23.01.1999

Hyvät sukututkimuksen ystävät – vieraat ja oma väki. Tampereen seudun sukututkimusseuran nimissä toivotan teidät kaikki sydämellisesti tervetulleiksi viettämään yhdessä tätä perinteistä sukututkimuspäivää, joka järjestetään nyt jo seitsemättöista kertaa! Tällä kertaa vietämme samalla myös yhdistyksemme 20-vuotisjuhlaa. Olemme taas onnistuneet saamaan sukututkimuspäivällemme tasokkaita esitelmöitsijöitä valottamaan sukututkimusta ja historiaa niiden eri puolilta. Ohjelmassa on hieman musiikkiakin juhlistamassa ja elävöittämässä tilaisuutta. Ja entiseen tapaan tuolla näyttelyssä on taas runsaasti nähtävää ja opiksiotettavaa.

Viikko sitten näissä tiloissa vietettiin Työväenopiston 100-vuotisjuhlaa, sen jäljiltä on vielä ala-aulassa Työväenopiston historiallinen näyttely, jonka näitte siellä tänne tullessanne. Sen vuoksi sukututkimuspäivän esittely- ja näyttelytila on nyt poikkeuksellisesti aulan ylätasanteella.

Sukututkijan aikaperspektiivissä seuramme 20-vuotinen taival on varsin lyhyt, sillä tutkimuksemme kun monesti liikkuvat satojenkin vuosien ajalla. Paljon sitä ehtii kyllä 20 vuodessakin tapahtua.

Jos palataan aikaan parikymmentä vuotta taaksepäin, eli kevääseen 1979, silloin edellisen talven Tampereen Työväenopiston sukututkimuskurssilaiset ohjaajansa Lauri Orispään aloitteesta ja johdolla perustivat tämän Tampereen seudun sukututkimusseuran. Perustamisasiakirjan alla on 19 perustajajäsenen allekirjoitus. Jo ensimmäisen toimintavuoden aikana jäsenmäärä nousi kolmeenkymmeneen, eli perustettu uusi yhdistys tuli tarpeeseen. Sukututkimusharrastus kansan keskuudessa eli juuri noina vuosina

voimakasta heräämis- ja nousukautta, muutamia alueellisia sukututkimusseuroja oli perustettu jo paljon aiemminkin.

Tästä vaatimattomasta alusta jäsenmäärä ja toiminta alkoivat kasvaa ja kehittyä. Jo ensimmäisestä vuodesta lähtien toiminta oli vilkasta. Järjestettiin jäsenkokouksia, retkiä ja opintokäyntejä. Alettiin hankkia kirjallisuutta jäsenten käyttöön. Tehtiinpä vuosikirjakin jo heti ensimmäisenä toimintavuonna. Toisesta vuodesta lähtien on julkaistu jäsenlehti Orpanaa.

Jäsenkokoukset olivat muutamana ensimmäisenä vuotena jaettu sekä opetuskokouksiin, joissa oli esitelmä, että työkokouksiin, joissa selviteltiin sukututkimuksen ongelmia. Seuran ulkopuolisiakin luennoitsijoita on käytetty myös jo alkuvuosista lähtien, mutta kuitenkin vähemmän kuin nykyisin.

Työväenopiston sukututkimuskursseilta hakeutui jatkuvasti uusia jäseniä seuraan ja kolmannen vuoden lopussa määrä lähenteli jo sataa. Yhdistys eli tuolloin eräänlaisen pioneeri-hengen voimalla, saaden uudetkin jäsenensä innostumaan sukututkimuksen lisäksi myös yhdistyksen toiminnan kehittämistä.

Kolmantena toimintakautena luotiin seuralle uusi perinne: järjestettiin ensimmäinen sukututkimuspäivä. Paikkana oli silloinkin Sampola ja osallistujia parisataa. Sampolassa seura kokoontui myöskin jäsenkokouksiinsa neljänä ensimmäisenä toimintavuotena, sen jälkeen saatiin tilavampi kokoontumispaikka Tammelan koululta. Vanhalla Kirjastotalolla on kokoonnuttu syksystä 1988 lähtien, sieltä saatiin tilaa myöskin seuran arkistolle ja kirjastolle.

Tampereen kaupunki alkoi tukea yhdistyksen toimintaa myöntämällä vuosittain toimin-

ta-avustusta sekä joinakin vuosina kohdeavustusta sukututkimuspäivän kuluihin. Näin oli hyvälle pohjalle rakentunut vakaa ja toimiva yhdistys vuosien mittaan löytänyt oman paikkansa tamperelaisessa kulttuuriharrastusten piirissä, rikastuttaen sitä omalla panoksellaan.

Tällä tavoin oli silloinen yhdistyksen sihteeri Leila Mäkinen kertonut alkuvaiheista seuran kymmenvuotis-historiikissa, vuoden 1989 jäsenlehti Orpanassa.

Toisen kymmenvuotiskauden alkaessa jäseniä oli jo lähes kolmesataa ja toiminta jatkui vilkkaana edellisvuosien tapaan. Tämän enempää en tässä nyt historiaan puutu, koska yhdistyksen 20-vuotishistoriikki on tekeillä ja julkaistaneen vielä tämän vuoden puolella.

Vuodenvaihteessa ilmestyneessä 20-vuotisjuhla-Orpanassa on julkaistu viime vuonna järjestetyn tamperelaisaiheisen kirjoituskilpailun palkitut kirjoitukset. Kilpailuun osallistui kaikkiaan toistakymmentä kynäilijää, joiden kirjoituksista raati palkitsi parhaiksi valitsemansa.

Nyt, tänä päivänä, kun jäsenmäärämme hiipoo jo neljäsataa ja sukututkimuksen luonne on ehkä jonkin verran muuttumassa atk-laitteiden ja niiden ohjelmien sekä internetin yhä laajenevien mahdollisuuksien vuoksi, on seuran toiminnasta vastaavien, lähinnä hallituksen ja muiden toimihenkilöiden tehtävä tullut entistä

haastavammaksi. Olisi tarvetta järjestää opastusta, kursseja sekä opintokäyntejä jotta kaikki jäsenet voisivat käyttää hyväkseen tutkimuksen uusia mahdollisuuksia ja menetelmiä. Tuota alkuvuosien pioneeriengen tapaista innostusta tarvittaisiin nytkin seurassa kovasti. Eräänä ratkaisuna ja apuna tulevien vuosien toiminnassa voisi olla jo nyt sukututkimusseurojen kesken virinnee yhteistoiminnan edelleenkehittäminen.

Monen yhdistyksen ja yrityksen edustajat sekä yksityiset henkilötkin ovat saapuneet sukututkimuspäivällemme esittelemään toimintaansa ja sen tuloksia, siitä kiitos heille kaikille. Tämäkin on juuri sitä yhteistoimintaa, jolla on jo perinteitä.

Perinteisesti myös Tampereen kaupunki tukee seuramme toimintaa, siitä kiitoksen voiven esittää kaupungin tervehdyksen tuovalle museotoimenjohtaja Toimi Jaatiselle. Kiitos aktiivisille jäsenillemme jotka ovat täällä aamuvarhaisesta saakka ahertaneet, ja osaltaan tehneet sukututkimuspäivämme mahdolliseksi. Kiitos myös teille sukututkimuksen harrastajat ja ystävät, kun olette näin runsaslukuisesti saapuneet paikalle. Toivottavasti tämä päivä antaa teille sitä, mitä olette tulleet hakemaan.

Hyvät vieraat, lausun näin 20-vuotiaan sukututkimusseuramme sukututkimuspäivän avatuksi. Osallistukaa, viihtykää ja oppikaa jotakin uutta kotiinviemiseksi!

